

Szöllős Lászlóné És Vera Lánya Egy Pártrendezvény Után

A kép valamilyen ünnepi előadás után készült a szegedi pártközpontban. A kockás ruhás nő az anyám, én pedig a szemüveges, fehér térdzoknis kislány vagyok.

A háború után anyám nem dolgozott. Volt viszont egy olyan elfoglaltsága, ami nagy lelkesedéssel töltötte el. Belépett a pártba. Úgy emlékszem, hogy a Szociáldemokrata Pártba lépett be. Az apukám, úgy tudom, eleinte vonakodott, de aztán valahogy őt is rábeszélte. Anyunak ez egy nagyon-nagyon szép korszaka volt. Elolvasta Makarenko pedagógiai hőskölteményét, "Az új ember kovácsá"-t, és ez borzasztóan föllelkesítette. A belvárosi pártszervezetben elkezdett dolgozni, mégpedig szervezett egy ifjúsági kultúrcsoportot, amibe nekem is be kellett lépnem, nem nagyon lehetett ellenkezni. Kiment a térre, begyűjtötte az ott lézengő, mezítlábas gyerekeket, és betanított nekik színdarabot meg verseket. Hihetetlen lelkesedéssel művelte ezt. És jól emlékszem, hogy nagyon katonásan voltunk betanítva. Volt egy előadás, amikor hátulról, a nézőtér felől középen vonultunk be. Nyolc-tíz gyerek ment egy csoportban, libasorban, és minden csoportnak az elején vitt egy gyerek egy nagy táblát, amin piros papírra fehér betűkkel rá volt ragasztva a szöveg. És amikor a nézőtérrel szemben szépen felsorakoztunk négy oszlopba, akkor kialakult az a szöveg, hogy "Makarenko Ifjúsági Kultúrcsoport". Ezek voltunk mi. Ez az elfoglaltság lekötötte az anyámat, és volt egy kis társadalmi élet is ott az alapszervezetben.